

S. Chalapathi Rao Reddy

శ్రీమంతుల వారి

S. Chalapathi Rao

TECHNICIANS

Photography :

M.A. Rehman

Sound Recording :

A. Krishnan, B. A.

Dialogues & Songs :

Samudrala V. Raghavacharya,

Music :

B. Narasimha Rao

Art :

S. V. S. Rama Rao.

Dances :

Srinivas Kulkarni, B. A.

Direction :

P. PULLIAH, B. A.

Assisted by :

P. Chengiah, B. A.

Editing :

T. A. S. Moni.

Assisted by :

K. Sriramamurthy & T. R. Ramakrishnan.

Still Photography :

M. Satyanarayana Murthi.

Produced at :

**BHARATH MOVIE TONE & NEWTON STUDIOS, LTD.,
MADRAS.**

నటీనటులు

నాగయ్య
కొరస్వామి
ఉమాసు హేశ్వరరావు

శ్రీనివాసరావు
ధర్మన్న
విశ్వం
నోపి

గిరి
రాఘవన్
గారిపతి కాశ్రీ

జానకిరామయ్య
రామకొత్తి

ఆదినారాయణయ్య
ఎన్. యస్. క్రిష్ణన్
బి. ఎ. మధురం
జి. కుప్పస్వామి

కోటయ్య
మల్లు
వసంత

చూలతి
నార్యకుమారి

తల్పకాయి
భాగ్యలక్ష్మి

పవల శ్రీనివాసరావు
మతి సుబ్బలక్ష్మి

శ్యామల
కుంజి

నార్యతీబాయి పార్వతీబాయి
నార్యబాయి వ్రాణాబాయి
నార్యసరస్వతి షోభా సర్వజిత్

కమల
రంగమ్మ
కామాక్షి
చంద్రు

S. Chalapati Rao

N. B. All the names and characters in this picture are purely imaginary and do not refer to any person or persons, living or dead.

S. Chalapati Rao

Benlambur

భాగ్యలక్ష్మి

—: కథా సంగ్రహము :—

శ్రీనివాసరావు ధర్మన్న పెంపుడుకొడుకు. తిరుపతిలో దొరికితే తిరుపతికి వచ్చి—దేవుడిచ్చిన కొడుకని గారాబంగా పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేశాడు. అతని పుట్టు పూర్వోత్తరాలు ధర్మన్నకూడా యెరుగదు. శ్రీనివాసుడు విద్యాబుద్ధులు నేర్చి, సంగీతపాటనుడై, బడి పంతులుగా వున్నాడు. శ్రీనివాసుడందరికీ హితుడే. ఊరిచారందరికీ ఆయనమీద అమితానురాగం.

పొరుగింటి రంగమ్మ ధర్మన్నకు దూరపు బంధువు. రెండొక్కనా నడుమ గోడయున్నది కాని ఈమటుంబాలు మాత్రం ఒక్కటే. రంగమ్మ కొడుకు గోపీ శ్రీనివాసునికి ప్రాణమిత్రుడు. కూతురు భాగ్య

లక్ష్మీ శ్రీనివాసునికి ప్రాణవే. చిన్నతనంనుంచీ ఆమెను ధర్మన్నయెత్తి పెంచాడు. శ్రీనివాసుడు అటాపాటానేర్చి విద్యావంతురాలని చేశాడు. కనడమే రంగమ్మ వంతుగాని- భాగ్యలక్ష్మీ బాల్యమంతా తాతి ధర్మన్నయింట్లో—మామ శ్రీనివాసుడి సాహచర్యంలోనే గడచిపోయింది. పూజపేళకు ఆమెరాకపోతే ధర్మన్నదేవుడు నైవేద్యంకూడా ముట్టుకోడు. ఆమెలేకపోతే - కల్లారచూడకపోతే శ్రీనివాసుని జీవితమే బీడు. ఆయన జీవితానికి ఆమె ఉల్లాసదాయిని. ఆమె ఆనందమే ఆతని పరమ లక్ష్యం. ఏ మహాత్తరవాంఛయింతుకు దోహదం చేస్తున్నదో ఆయన తప్ప మరెవ్వరూ ఎరగరు. ఈడొచ్చినా, అయిరువురి స్వేచ్ఛను, సవిత్ర జీవనాన్ని ఎవరూ అనుమానించలేదు. భాగ్యలక్ష్మీ తనఅన్నతో ఆడినట్టే ఆయనతో ఆడుకుంటున్నది. భాగ్యలక్ష్మీ అమాయకురాలు. భాగ్యలక్ష్మీ శ్రీనివాసు లిరువురూ ఒకరి హృదయాన్నొకరు తెలుసుకోక కాలంగడుపు తున్నారు.

లక్ష్మీ నటించడంలో మిక్కిలి నేర్పరి. చదువు కొన్నన్ని నాళ్లూ ఆమెదే బల్లో మొనటి గౌరవం. ఈడొచ్చినా నడిమానిన తరువాతకూడ పంతులమ్మమాట కాదనలేక బడిపిల్లల నాటకంలో వేషం వేసింది. అందరూ మెచ్చుకున్నారు. కాని-ఆమె మేనమామ కోటయ్య మాత్రం - మండిపడి చిందులు వేశాడు. ఈడువచ్చిన పిల్లలీవిధంగా వేసాలువేస్తే ఎవరు పెళ్లాడతారు? వెంటనే పెళ్ళిచేయాలని చెల్లెలనీ-మేనల్లుణ్ణి మంధలించాడు. సంబంధ నిర్ణయంలో మామా అల్లుడూ మాటలు పెంచుకున్నారు. శిశుకివ్వరలెననీ గోపీ ఊహ. కులగోత్రాలు తెలియనివారికిస్తే కుటుంబగౌరవం ఏం కావాలెనని కోటయ్య పట్టుదల. కొనకు కోటయ్యమాటే నెగ్గింది. ఆ పూళ్ళోనే రిజైర్డ్ తహశీల్దారు జానకిరామయ్య కుమారుని కివ్వటానికి నిశ్చయించారు. మామకుదిచ్చిన సంబంధానికి లక్ష్మీ అంగీకరించింది. కోటయ్య జానకి

రామయ్యతో మాటాడి సంబంధం నిశ్చయంచేశాడు. ముచూర్తం కూడా నిశ్చయించుకున్నారు.

శ్రీనివాసరావు గోపీకోసం రంగమ్మ గారింటికి వెళ్లాడు. భాగ్యలక్ష్మిని విశ్వనాథరావుకిచ్చి పెళ్ళిచేయ నిశ్చయించామని ఎంతో సంతోషంతో రంగమ్మ చెప్పింది. ఆ మాటతో శీను కుప్పకూలిపోయినా కప్పిపుచ్చి యిల్లు చేరుకున్నాడు. అన్నియేండ్లుగా ఆయన కట్టుకున్న ఆశాసాధాలు ఆమాంతంగా కూలిపోయినయ్. తనది చేసుకోవాలనుకున్న ఆ ఆనందజ్యోతి పరాధీనమైపోయింది. ఆతని హృదయం అంభకార బంధురమైపోయింది. చెప్పకోరాని యీశాధతో శ్రీనివాసుడు రాత్రంతా అనురుసురై నాడు. తండ్రి రోగమని రక్షలు కట్టాడు. మనోవ్యాధికి మందేనుంది? బడికి స్వస్తిచెప్పి, భాగ్యలక్ష్మిపైగల తన క్రేమకు తన భావజీవితాన్ని బలిచేసి ఆర్ధరాత్రి యిల్లు విడిచి వెళ్లిపోయాడు, ఎక్కడికో.

ఉదయం ధర్మన్న కొడుకుకోసం ఊరంతా వెదికాడు. ప్రక్కయింటిలో భాగ్యలక్ష్మి పెళ్లి మ్రోత. ఆయన మనసులో శేషన. దేవుడికి మొరవెట్టుకున్నాడు కడుపుదుఃఖం తీరక. తిరుపతి వెంకన్నపటాన్ని ఊడపెరికి మాటకట్టి శ్రీనివాసుడికోసం బయలు చేరాడు తిరుపతికే.

భాగ్యలక్ష్మి తన భర్త కల్లారు క్రేమదేవత కాగలిగింది. విశ్వనాథ రావును అమితానురాగంతో పూజించింది. ఆయింటి కామెయిలవేల్పుకు న్నారు. ముద్దుకొడుకును కన్నది. ఆమెజీవితం ఆనందసాగరం.

కాని-శ్రీనివాసుని బ్రతుకే చిమ్మనీకటి. యెడారిగామరిన తన కూస్య జీవితానికి శోకిస్తూ, ఒక పాడుసుల్లో పడిపోయాడు. ఆ బాటనపోయే లంబాడీతండామాచి చేరదీశారు. తండా నాయకుడి కూతురు కుంజి ఆయనమీద కన్ను వేసింది. ఎన్నో ఎత్తులు వేసింది. కాని

శ్రీనివాసుడి హృదయంలో యింకా భాగ్యలక్ష్మి చిందులు త్రొక్కుతూనేవుంది. కుంజి-బాధపడలేక బయలుదేరి యాత్రిపలలో కలిసి తిరుపతి చేరుకున్నాడు.

ఒకనాడు భజనమందిరంలో పాడుతూండగా కొడుకుకోసం వెదకుతున్న ధర్మన్నచూచి-ఎలాగో ఒప్పించి తిరిగి యింటికి తీసుకొచ్చాడు. అందరికీ ఆయనరాక ఆనందంగానేయున్నది. కాని అదివరలో ఆయనతోకలిసి బళ్లి పనిచేస్తూ, ఆయన్ని ప్రేమించి, కోరిక తీర్చుకోలేక కుమిలిపోతున్న కామాక్షి అనే పంతులమ్మ శ్రీనివాస రావును సమీపించి మళ్లి తన కోరిక వెళ్ల బెట్టింది.

శ్రీనివాసరావు అంగీకరించలేదు. కామాక్షి కడుపుమండి భాగ్యలక్ష్మికి నీకూ సంబంధం వున్నదనీ-మళ్లి ఆమె సంసారం పాడు చేయ్యటానికే వచ్చావని చాటుతాననీ బెదరించింది. శ్రీనివాసుడి గుండె చెదరిపోయింది. ఆ అమాయకురాలి పాతివ్రత్యం నేనే లోకానికి చాటుతాననీ-భర్తకు తెలుపుతాననీ బయలుదేరాడు.

అంతకుముందే-కల్లబ్బులో మిత్రుల వెటకారపు మాటలలో-తన అపోహ కల్పనలలో, దారితప్పిన మనస్సులో-విశ్వనాథరావు భాగ్యలక్ష్మిని అనుమానించి-యిల్లు వెళ్లకొడుతూవున్నాడు. ఆ సమయానికే శ్రీనివాసుడువెళ్లి ఆమె నిర్దోషిత్యం వెల్లడించాడు, ఉపకారచింత అపకారమేచేసింది. ఆతని అనుమానం దృఢమైంది. భాగ్యలక్ష్మిని కొడుక్కుకూడా మారంచేసి బాజారులోకి వెట్టిపేశాడు, ఆదృశ్యం చూసి శ్రీనివాసుడు మల్లిభ్రష్టుడైనాడు. మళ్ళీ ఆ భాగ్యలక్ష్మి సంసారం చక్కబడుతుందా? శ్రీనివాసుడేమవుతాడు?.

S. C. Lalapatti Rao.

పాటలు

(1) శ్రీనివాస్:— వాగ్యు, గీతి, చులచ

శ్రీరమణీ మనోరమణా

తిరుపతి రమణా

శరణాగత జనపోషణా

వరకాస్తుభమణి భూషణా

నురుచిరభాషణ, శ్రీతభరణా

సరసిజభవసుతచరణా॥ శ్రీరమణీ॥

గోపాల:—

పాహిముకుందా గోవిందా

పాలిత మునిబృందా

పద్మవిలాసావాసా

క్రనికరహృదయావాసా॥ శ్రీరమణీ॥

భాగ్యలక్ష్మి:—

నవతులసీదళమాలాభరణా

ఊర్ధ్వపుండ్ర పరిశోభితవదనా

నానాజీవన నాటకకారణ

కరుణాభరణా, వేంకటరమణా

అంకరు: శ్రీరమణీ మనోరమణా తిరుపతి రమణా.

భాగ్యలక్ష్మి: మూలతి T. మూలతి 8

2) (రాధ) రారా గోకులనాధా
 నీ చరణారాధనుగాదా
 బొండుమల్లియల పూవులనీకై
 దండలు గూరిచినారా
 వాడిపోయి, చెడిపోవక మునుపే
 నాదండజేర రారా॥ రారా గోకులనాధా
 వెదకి వెదకి బృందావన వీధుల
 వేసారితిరా గోపాలా
 పేరు పేరునా పిలిచి పిలిచి నిను
 అలసిపోతిరా చాలా॥ రారా గోకుల

కృమల:

ప్రస) రాధికా మధురవాణి
 నా పెమవనీసుమరాణి
 నీ ప్రేమామృతపూరముతో
 నా జీవనమే సుఖలత గాంచెనా.

ధ:—నా ప్రేమలతా ధారమునీవే

ప్ర:—జీవనవనమందారము నీవే
 రాధికా

రాధ :— గోపాలా

న & కృష్ణ :—రాధాగోపాలా

భాగ్యలక్ష్మి: మూలతి

ఆడనా - పాడనా
 చిందులు త్రొక్కుచురానా
 చిటికెలు వేయుచురానా
 మల్లెతీగవలె ఉయ్యాలాగీ

మధురగీతికలు పాడుచురానా॥ ఆడనా
 నావెడమాటలు సైరించీ
 నా పాటలనే ప్రేమించీ
 పలుకరించీ - పాడించీ
 పలుకుగు నవ్విం చే నీతో॥ ఆడనా
 నా యానందమె తనయందముగా
 నా చిరునవ్వు పెన్నిధిగా
 ననులాలించీ సంతోషించీ
 ప్రేమరాశినే చేరగరానా ॥
 ఆడనా - పాడనా -

- (4) కవుల: R. బాలసూర్యులు
- చేస్తాను పెండ్లికొడుకును చేస్తాను
 ముస్తాబు మా అన్నకు నేనే చేస్తాను
 పేరంటాళ్ళను పిలుస్తాను
 హారతి పల్లెము పడతాను
 పాటకు వరహా అడుగుతాను
 అదియిస్తేనే మరి, మంగళస్నానం చేయిస్తాను॥ చే॥
 కాలికి పారాణీ
 చెంపకూ కాటుకా
 కాలికి పారాణిపూస్తా
 కాటుక చెంపకు పెడతా
 కల్యాణపు బొట్టు పెడతా
 బాసికాలు కడతా
 బాసికాలుకట్టి చేస్తాను.....

(5) క్రీనివాస్ : వాగ్ద్యో

ఆకా - నిరాకా -

ఏలకలుగు ఆకా-ఆకా-నిరాకా

ఆకాతోనే జనియించి

ఆకలు మదిలో బెంచి

ఆకాతోనే జీవించే ఈ

మానవ జీవితమే నిరాకా

ఆకా - నిరాకా

ఎందులకింత ప్రయాసా॥ ఆకానిరాకా

మదిలో కదిలే మధురవాంఛలు

మదిలోపలనే ఆణిపోవునా

ఆకానిరాకల భీషణనాట్యమే

ఆవునా జీవనలీలా

ఆకా నిరాకా ఎందులకింత ప్రయాసా

(6) గీతం : సుమమా - కుసుమమా -
నీ జీవనమే సఫలముగా॥ సుమమా...

ఏల కలిగితివా యెరుగవు - నీ

వెటుల పెరిగితివా తెలియవుగా

నీవారూ పెరవారనకా

నీ పరిమళముల తనియింతువుగా:-

సుమమా

పొంగవు దేవుని భజమునెక్కినా

కుంగవు నీచులు కాలరాచినా

రంగుమార్చవు రాయిడియైనా

భొంగపోవు నీ విసునుంతునా॥

సుమమా - కుసుమమా

(7) బిప్పీ కోరవ :

పు:— కులుకుత పలకయె - కుశాలుగా
కులుకుతవా - పలుకుతవా - కులకయె
పలకయె శిలకల కొలిక్కి కులకత
పలకగ దే|| —

స్త్రీ:— కులకతినూ పలకతనూ వెలపాయ
గలిగితెనూ 1

పు:— మొల్లదండ మొగిలిసెండు అంటిపండు
అడుగతవో ? కులకతవో?

స్త్రీ:— ఇం తెన నీసరుకూ

పు:— పూలనేరు, పులిగోరు, గుళ్ళపేరు, కురువేరు
పోతుపందితలకోర యిత్రాసులే

స్త్రీ:— రంగు రంగు గాగరాలు రకరకాల ఉంగరాలు
రింగు రింగు కడియూలు కావాలోయ్

కుంజి— ఓ విన్ను నూసినాలనుంచి నిదరలేదు మనసు నిలదు
నన్ను కంటపారనూడు ఓ దోరా -

కుంజి: మనసులో నేంటో గనగానామంట
మనులుతావుంది కనవో

పు: సరసర రాయే • సరసకు జరగయె
వారగయె పయినా - వొడిగా||

స్త్రీ: ఆ...

పు: ఆ...

కుంజి: మాటమోసి మణుసులోని
మాటలన్నీ జంటచేరి

ఊటలూర సెప్పకుండాం - ఓ దొరో-రాదొరో
 వాగుకాడ మావినీడ గురియింద పొదకింద
 పాడుకుంట ఆడుదాము రాదొరో రాదొరో

8) కుంజి : R. బాలసాహెబ్
 తిన్నెమీద సిన్నోడ వొన్నెకాడ
 తేనెకుట్టిలాటి వో పిన్నవాడ॥ తిన్నె॥
 నిన్నుగన్న సుతనాకు నీకాడ
 అన్నమే రుసికాదు అందగాడ
 వొన్నెవొన్నె చొగమారి వొన్నెకాడ
 నిన్నిడిసి వుండలేను సిన్నోడా
 నలుగురిలో నన్ను నాణెకాడ
 నగుబాటు నెయ్యబోకు పోగ్గాడా -
 పసుగల్ల దాననో పోసుకాడ
 ససేమిర యిడవనో సక్కనోడా -
 తిన్నెమీది సిన్నోడ వొన్నెకాడా॥

శ్యామల :
 రామలాలీ - మేఘశ్యామ లాలీ
 తామరసనయన దశరథతనయా లాలీ ॥
 జో జో - జో జో - జో జో జో జో -
 జోలపాడి జోకొడితే నిదురపొయ్యేవూ
 చాలించి మరి పూరుకుంటే సైగలు
 చేసేవూ ॥
 పల్లవాధరులాజూచి బారలుసాచేవూ
 అల్లరిపను లెల్లామాని ఆలకించేవూ ॥
 రామ ॥

(10) భజనపార్టీ :

కలదావేరే దైవము నరులకు
 కలిలో నీవువినా -
 కాశికేని విశ్వేసుని గొలిచిన
 నేతువులో శివలింగము నిలిపిన
 వాసెగాని, నీ నేజకు తులగా
 గలదా బట్టి కాసులవాడా -
 తప్పదు ఎంతటి వారికైన నీ
 చెప్పలు శిరమున చేర్చకుండగా
 అప్పుకన్న నీ మొక్కు భయంకర
 మప్పా - ఆపద మొక్కులవాడా ॥
 శ్రీరమణీ మనోరమణా
 తిరుపతి రమణా
 శరణాగత జనపోషణా
 వరకాస్తుభ మణిభూషణా
 సురుచిగభాషణ శ్రీతభరణా
 సరసిజభవనుతచరణా ॥ శ్రీరమణీ ॥

(11) శ్యామల :

వారే భస్మలుగా

తారకయోగులు వారేగాదా ॥—వారే

రాగములో అనురాగము కలిపి

త్యాగామృతమున జీవము నిలిపి
మానవలోకము మధురము చేస్తే
మంగళగీతము గానముచేసేవారే...

తనపరబేదము దరిరానీయక

తన సుఖమునకై పరులనేచకా

పరులకొరకు తా బాధలపాల్తె

ప్రేమయే జీవనఫలమని తెలిపే వారే ధన్యులుగా—

12) వసంత:— చాలు - చాలునయ్యా! చాలుచాలు నయ్యా!

చాలు - దేవా - యీ యింటనే సుండలేను

గయ్యాళి అక్కతోటి నేను -

ఇకవేగలేను - నయ్యో గోయ్యో వెదకడ!!

చాలు - చాలునయ్యా.

— కోపమేలనే - తాపమేలనే -

కోపమేలనే - శిశు - తాపమేలనే -

నీవులేనిదే * నేనేమి నేతునే!

అమ్మనిన్ను ఏమనినా సమ్మతింపనే!

నమ్మగదే నా పలుకులచిలుకల కొలికీ!

దాసుడనుగానా - నీపద - దాసుడగానా!

— సరే చూచెదను - ఊరకుండెదను.

ఈ సారీ -

నీ వింత బ్రతిమాలినందుకు -

మల్లు :— ధన్యుడనై లిగదా నేను -

మనవిద్వరము, ఎంతో హాయిగ నుండేము.

పంట పండేనుగా!

వసం:— నీ పంతుం నెగ్గెనుగా!

ఈ జంట

షడ్వర్ణ:— ఈ జంట పంతుం ఎప్పుల రేయీ!

(13) మల్లు : వద్దు వద్దు కాబు - ఈ బాధలు
 మునుపు కనని - వినని పడని - యీ కోరికలు
 భోగియైన - త్యాగియైన - సంసారంలో
 మునిగిచేలి - యీదులాడి - సాగాలిగా
 కౌంతలప దాసులై - కలకాలమా
 బ్రతుకుచేల - చనుటవేలు - 2 సారిగా
 ఎంతటి వారైన - యికను ఎన్నడు
 భనముకొఱకై - సతుల పొందగా
 ఎప్పుడు గొడవయేగదా
 పతకము పోలేగదా
 జగతి నిట్టి - కెళ్ళాముతో
 వద్దు పొందు - నిక్కముగా॥ వద్దు:

J.C. Rao

(14) మల్లు: రమ్ము భారత పీఠవనితా - సకల సుందరితా - భవ

భరితా - వసంతా - సకలసూరి రుచితా -

నేనే రాజునైతే - ఏరెర నిప్పు ఏకభాగినా

వసం: నల్ల వారు మా మల్లుగారు
 గోపాలుని మరిపించెడి - ఆకారులు

మల్లు: సుందరి నాసతి మధురమగు నీ మాటలు చెవులకు హాయి
 హాయి హాయి

వసం: ఒహో హో! కోర్కెకొనసాగునందాకనే
 మీ మాటలు - ఆ మీదట - నా మోమైనను జూడవోయా
 గదా!

మల్లు: చూస్తూనే నీ మోమా - చూస్తూనే
 మోమా - గీమూ చూస్తూనే
 పరీక్ష చేసి చూస్తూనే

వసం: మగవారి నిలా నమ్మరాదూ గదా!

మల్లు: ఆడవారి నిలా నమ్మరాదూ గదా!
చిట్టిగదే - చిట్టెలుకగదే -
వా పిట్టగదే - పెళ్ళాముగదే -

బుద్ధుడు: ఆహాహా! ఆశందం - పరమానందం - బ్రహ్మానందం -
 ఆనందం - పరమానందం - బ్రహ్మానందం!!

సూచక: —

(5) ఆయె - వేళాయె || ఆ||
 వచ్చే వేళాయె
 మావారొచ్చే వేళాయె || మా ||
 కోటుబూటు తియ్యాలి
 వేరే దుస్తులు ఇవ్వాలి
 క్రొత్త దువ్వి - కూర్చో చెట్టి

కాఫి బిస్కటు - ఇవ్వాలి || ఆ ||

కెన్సిన్ కెళ్ళా లంటాను

నేనూ వస్తానంటాను

కాదంటే మరి లేదంటే

త్యారమాడుదము - రమ్మంటా !! ఆ ||

బిస్కటు - తినవే - పాపాయి

బాయి తాగు పాపాయి

మీనాన్నోచ్చి మీకాయి తెచ్చి

ముద్దిమ్మంటే - యివ్వాలి.

గిలిగిం తెడితె - నవ్వాలి

నవ్వక పోతే - ఫట్ ఫట్ ||

సులంతర లలపతి
వాళ్ళు.

ఉత్తమ చిత్రములు.

ప్రజలకు నచ్చినవి
పెట్టెల నింపునవి

బుకింగునకు సిద్ధముగానున్నవి.

ఇటు చూడుడు,

పౌరాణికము

సాంఘికము.

కణ్ణగి

నభాపతి

అరై చిమణి

కాలేజ్ కుమారి

అనంతశయనం

కామధేను

ఆనందకో

బాలయోగిని

రాజనూయము

అమ్మంజి

వసంతసేన

మాలపిల్ల

ప్రహ్లాద [మలయాళము]

పత్ని [తెలుగు]

త్వరలో వెలువడనున్నవి.

దేవకన్య

కుబేర కుచేల

వివరములకు :—

సౌత్ యిండియా పిక్చర్స్,

కొలైకుడి,